ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΤΗΣ 20ής ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1983 [1]

IRO Industrie riunite odolesi SpA
κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Υπόθεση 348/82 R

Περίληψη

Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Αναστολή εκτελέσεως — Αναστολή εκτελέσεως αποφάσεως περί επιβολής προστίμου — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Σύσταση εγγυήσεως (Συνθήκη ΕΚΑΧ, άρθρο 39, δεύτερη παράγραφος)

Στην υπόθεση 348/82 R,

IRO INDUSTRIE RIUNITE ODOLESI SPA, με έδρα το Odolo (Brescia, Ιταλία), via Brescia 12, εκπροσωπούμενη από τους G. A. Bergmann, δικηγόρο Μιλάνου, F. Massoni, δικηγόρο Βρυξελλών και G. Pellicano, δικηγόρο Μιλάνου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο Elvinger, 15, Côte d'Eich,

αιτούσα,

κατά

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ, 200, rue de la Loi, B-1049 Βρυξέλλες, εκπροσωπούμενης από τον Sergio Fabro, μέλος της νομικής υπηρεσίας της, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Oreste Montalto, μέλος της νομικής υπηρεσίας της, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως C(82) 1631/3 της Επιτροπής, της 24ης Νοεμβρίου 1982, περί επιβολής προστίμου στην αιτούσα 6άσει του άρθρου 58 της συνθήκης ΕΚΑΧ,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

1 — Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

ΔΙΑΤΑΞΗ

I — Περιστατικά

Η Επιτροπή, έχοντας υπόψη την εξέλιξη της αγοράς και την κατάσταση της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα, με τη γενική απόφαση 2794/80/ΕΚΑΧ της 31ης Οκτωβρίου 1980 (ΕΕ ειδ. έκδ., 13/010, σ. 50), καθιέρωσε σύστημα επιτηρήσεως και ποσοστώσεων παραγωγής το οποίο ίσχυε μεν για την περίοδο από την 1η Νοεμβρίου 1980 μέχρι τις 30 Ιουνίου 1981, αλλά παρατάθηκε με ορισμένες τροποποιήσεις μέχρι σήμερα, συγκεκριμένα με την απόφαση 1831/81/ΕΚΑΧ της 24ης Ιουνίου 1981 (ΕΕ L 180, σ. 1), η οποία τροποποιήθηκε με τη σειρά της με την απόφαση 2804/81/ΕΚΑΧ της 23ης Σεπτεμβρίου 1981 (ΕΕ L 278, σ. 1).

Σύμφωνα με το άρθρο 4 της αποφάσεως 1831/81/ΕΚΑΧ, η Επιτροπή καθορίζει τρίμηνες ποσοστώσεις παραγωγής για πολλές κατηγορίες προϊόντων. Σύμφωνα με τα άρθρα 6 μέχρι 10, οι ποσοστώσεις αυτές καθορίζονται για κάθε επιχείρηση με βάση την παραγωγή αναφοράς της εν λόγω επιχειρήσεως και με εφαρμογή ποσοστού μειώσεως επί της εν λόγω παραγωγής αναφοράς. Το άρθρο 5 προβλέπει ότι η Επιτροπή ανακοινώνει σε κάθε επιχείρηση την παραγωγή αναφοράς και τις ποσοστώσεις παραγωγής που προκύπτουν από την εφαρμογή των ποσοστών μειώσεως.

Με έγγραφο της 4ης Αυγούστου 1981, η Επιτροπή ανακοίνωσε στην αιτούσα την παραγωγή αναφοράς και τις ποσοστώσεις της παραγωγής διαφόρων προϊόντων σιδήρου και χάλυβα για το τρίτο τρίμηνο του 1981.

Με την απόφαση C(82) 1631/3 της 24ης Νοεμβρίου 1982, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η αιτούσα είχε υπερβεί κατά 4 999 τόνους την ποσόστωση παραγωγής για τα προϊόντα των κατηγοριών V (ράβδοι οπλισμού σκυροδέματος κυκλικής διατομής) και VI (εμπορικοί χάλυβες) που της είχε χορηγηθεί για το τρίτο τρίμηνο του 1981, και για το λόγο αυτό της επέβαλε πρόστιμο 374 925 (τριακοσίων εβδομήντα τεσσάρων χιλιάδων εννιακοσίων είκοσι πέντε) ECU, δηλ. 502 601 959 (πεντακοσίων δύο εκατομμυρίων εξακοσίων μιας χιλιάδων εννιακοσίων πενήντα εννιά) ιταλικών λιρών. Το πρόστιμο αυτό έπρεπε να καταβληθεί εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίηση της αποφάσεως, προσαυξάνεται δε σε περίπτωση καθυστερήσεως της καταβολής κατά 1 % για κάθε αρχόμενο μήνα. Η εν λόγω απόφαση κοινοποιήθηκε στις 6 Δεκεμβρίου 1982.

Με έγγραφο της 30ής Νοεμβρίου 1982, η Επιτροπή πληροφόρησε την αιτούσα ότι ήταν διατεθειμένη, σε περίπτωση ασκήσεως προσφυγής ενώπιον του Δικαστηρίου κατά της αποφάσεως περί επιβολής του προστίμου, να καθυστερήσει την εκτέλεση της εν λόγω αποφάσεως υπό την προϋπόθεση να συσταθεί τραπεζική εγγύηση όσον αφορά την ενδεχόμενη πληρωμή του προστίμου, προσαυξημένου ενδεχομένως με τους τόκους λόγω καθυστερημένης καταβολής.

Στις 31 Δεκεμβρίου 1982, η αιτούσα άσκησε δυνάμει του άρθρου 33 της συνθήκης ΕΚΑΧ προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως της 24ης Νοεμβρίου 1982, με την οποία της επιβλήθηκε το πρόστιμο. Η εν λόγω υπόθεση εκκρεμεί ενώπιον του Δικαστηρίου.

II — Έγγραφη διαδικασία

Με δικόγραφο που κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 15 Μαρτίου 1983, η *αιτούσα* υπέβαλε, βάσει του άρθρου 39, δεύτερη παράγραφος, της συνθήκης ΕΚΑΧ και του άρθρου 83, παράγραφος 1, του κανονισμού διαδικασίας, αίτηση ανα-

στολής εκτελέσεως της αποφάσεως C(82) 1631/3 της Επιτροπής, της 24ης Νοεμβρίου 1982. Στην αίτησή της η προσφεύγουσα προβάλλει ότι άσκησε προσφυγή ακυρώσεως της εν λόγω αποφάσεως. Διατείνεται ότι η εκτέλεση της προσβαλλόμενης αποφάσεως πριν αποφανθεί το Δικαστήριο επί της κύριας προσφυγής θα της προκαλούσε σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία γιατί η καταβολή του προστίμου θα συνεπαγόταν την παύση των δραστηριοτήτων της.

Στις παρατηρήσεις που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 23 Μαρτίου 1983, η Επιτροπή, *καθής η αίτηση,* ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως της 24ης Νοεμβρίου 1982 που υπέβαλε η προσφεύγουσα και να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προς υποστήριξη των αιτημάτων της, η καθής προβάλλει κυρίως ότι η ανάγκη χορηγήσεως αναστολής δεν κατέστη ευλογοφανής με πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς. Η αιτούσα δεν προέβαλε κανέναν ισχυρισμό βάσει του οποίου να πιθανολογείται επαρκώς ότι η κύρια προσφυγή είναι παραδεκτή και βάσιμη. Χωρίς να θέλει να επαναλάβει στο στάδιο της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων τα επιχειρήματα που ανέπτυξε στο υπόμνημα αντικρούσεως στην κύρια υπόθεση, η καθής υπενθυμίζει ότι η υπέρβαση των ποσοστώσεων δεν αμφισβητείται.

Η καθής προβάλλει επιπλέον ότι η αιτούσα δεν αποδεικνύει ότι το ζητούμενο μέτρο είναι αναγκαίο και επείγον για την αποτροπή σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας. Επισημαίνει σχετικά ότι η προσφεύγουσα δεν αναφέρεται καν στη δυνατότητα να της χορηγηθεί αναστολή υπό τον όρο να προσκομίσει τραπεζική εγγύηση και ακόμη ότι δεν ζήτησε κλιμάκωση της καταβολής του προστίμου. Η καθής αναφέρει εξάλλου ότι δεν ζήτησε ακόμη από τις ιταλικές αρχές την περιαφή του εκτελεστήριου τύπου για την επίδικη απόφαση.

III — Προφορική διαδικασία

Οι διάδικοι κλητεύθηκαν νομότυπα και ανέπτυξαν προφορικά τις παρατηρήσεις τους κατά τη συνεδρίαση ασφαλιστικών μέτρων της 19ης Απριλίου 1983.

Σκεπτικό

1 Σύμφωνα με το άρθρο 39 της συνθήκης ΕΚΑΧ, οι προσφυγές που ασκούνται ενώπιον του Δικαστηρίου δεν έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα. Το Δικαστήριο όμως μπορεί, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή της εκτελέσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως, καθώς και κάθε άλλο αναγκαίο προσωρινό μέτρο.

2 Παρά το ότι η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη της αιτήσεως, από τις γραπτές και προφορικές παρατηρήσεις της συνάγεται ότι δεν αντιτίθεται στη χορήγηση της

αιτούμενης αναστολής υπό την προϋπόθεση ότι η αιτούσα θα συστήσει τραπεζική εγγύηση όσον αφορά την ενδεχόμενη καταβολή του προστίμου, προσαυξημένου ενδεχομένως με τους τόκους λόγω εκπρόθεσμης καταβολής. Με τον τρόπο αυτό, η Επιτροπή εξακολουθεί να τηρεί τη γραμμή συμπεριφοράς που υιοθέτησε το 1981 και η οποία μπορεί να θεωρηθεί ως δικαιολογημένη, υπό την επιφύλαξη της δυνατότητας να εξεταστούν ενδεχομένως οι ειδικοί λόγοι που θα ήταν ικανοί να την αποκλείσουν σε ορισμένες περιπτώσεις. Η αιτούσα δεν προέβαλε πάντως κανένα επιχείρημα βάσει του οποίου να μπορεί να γίνει δεκτό ότι υπάρχουν εξαιρετικοί λόγοι, που μπορούν να εξοβελίσουν την προϋπόθεση από την οποία η Επιτροπή επιθυμεί να εξαρτηθεί η αναστολή εκτελέσεως. Δεν υπάρχει συνεπώς λόγος παρεκκλίσεως από την προϋπόθεση αυτή.

Διά ταύτα,

κρίνοντας επί των προσωρινών μέτρων,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

διατάσσει:

1) **Αναστέλλει την εκτέλεση του άρθρου 2 της αποφάσεως C(82) 1631/3 της Επιτροπής, της 24ης Νοεμβρίου 1982, υπό τον όρο ότι η αιτούσα θα συστήσει προηγουμένως τραπεζική εγγύηση, την οποία θα αποδεχτεί η Επιτροπή, για την καταβολή του προστίμου που επιβλήθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση και των τόκων λόγω εκπρόθεσμης καταβολής, υπολογιζόμενων με βάση το προεξοφλητικό επιτόκιο της Τράπεζας της Ιταλίας, προσαυξημένο κατά 1 %.**

2) **Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 20 Απριλίου 1983.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος

J. Mertens de Wilmars